

מסורת הש"ס

א) לעיל דף טו. וכו'.
ב) וימתו סו. א. ג) ויעיל
סו. וכו'. ד) ויפסקו
פ"ג. טו. ז) וכו'. ו) ויפסקו
למקו. ז) וכו'. ח) ויפסקו
טו. י) וכו'. יא) וכו'. יב)
למקו. יג) וכו'. יד) וכו'.
טו. יז) וכו'. יח) וכו'. יט)
טו. כ) וכו'. כא) וכו'.
כב) וכו'. כג) וכו'. כד)
טו. כז) וכו'. כח) וכו'.
כט) וכו'. ל) וכו'.
לא) וכו'. לב) וכו'.
לג) וכו'. לד) וכו'.
לה) וכו'. לו) וכו'.
לז) וכו'. לח) וכו'.
לט) וכו'.

הנשרפין פרק תשיעי סנהדרין

עו.

עין משפט
גו מצוה

א מ"י פ"ג מהלכות
אשורי ב"ה וכו'.
ב מ"י פ"ג מהלכות
עברה בחלה הלכה ה'
פמג לחון מה טו"ט
א"י"ע סימן קפו סעיף ה'
הג"ה:

ד ג מ"י פ"ג מהלכות
אשורי ב"ה הלכה ו'
פמג עשין מה טו"ט
א"י"ע סימן כ סעיף ט'

אמר אביי ק"ו. אביי נמי אית
ליה גזירה שוה דלמרינן
לעיל אלא דקאמר הכא לא לרין
ומיהו קשה מפ"ק דכריתות (דף ה.)
גבי אל תהי ג"ש קלה בעיניך דמשמע
התם דלכ"י לא יליף כמו מלגטתו
אלא מגזירה שוה:

תני אבוה דרבי אבין ב' מדעני
קרא משמע דלית ליה גזירה
שוה דהנה הנה וזמה וזמה
א"כ בת דתו וזת דתו מנא ליה
דנשרפה עווד קשה דהאי א"ש
א"טריך לדברטין פסקר ד' מוזות
(לעיל דף נא.) א"ש"פ שאינה כהנת
דמאש דרש דפריש דקוטרס:
א"ח

למפרך מה להווא שכן אמו
בסקילה תאמר בהיא שאמה
בשרפה וכלתו בסקילה הווא
בעצמו יוכיה דבתו בשרפה
וכלתו בסקילה אלא מה הוא
לא חלקת בו בין אמו לכלתו
אף היא לא תחלוך בה בין
אמה לכלתה ולמ"ד שרפה
חמורה מהאי קושיא לא נידונין
ולמ"ד דון מינה ומינה בין
למאן דאמר דון מינה ואוקי
באתרה לא אתיא למאן דאמר
דון מינה וזמה מה הוא
כלתו אסורה אף היא נמי
כלתה אסורה ומינה מה הוא
בסקילה אף היא נמי בסקילה
למ"ד סקילה חמורה איכא
למפרך מה להווא שכן אמו
בסקילה תאמר בהיא שאמה
בשרפה וכלתו בסקילה הווא
בעצמו יוכיה דבתו בשרפה
וכלתו בסקילה אלא מה הוא
לא חלקת בו בין אמו לכלתו
אף היא לא תחלוך בה בין
אמה לכלתה ולמ"ד שרפה
חמורה מהאי קושיא לא נידונין
ולמ"ד דון מינה ומינה בין
למאן דאמר דון מינה ואוקי
באתרה לא אתיא למאן דאמר
דון מינה וזמה מה הוא
כלתו אסורה אף היא נמי
כלתה אסורה ומינה מה הוא
בסקילה אף היא נמי בסקילה
למ"ד סקילה חמורה איכא
למפרך מה להווא שכן אמו
בסקילה תאמר בהיא שאמה
בשרפה וכלתו בסקילה הווא
בעצמו יוכיה דבתו בשרפה
וכלתו בסקילה אלא מה הוא
לא חלקת בו בין אמו לכלתו
אף היא לא תחלוך בה בין
אמה לכלתה ולמ"ד שרפה
חמורה מהאי קושיא לא נידונין
ולמ"ד דון מינה ומינה בין
למאן דאמר דון מינה ואוקי
באתרה לא אתיא למאן דאמר
דון מינה וזמה מה הוא
כלתו אסורה אף היא נמי
כלתה אסורה ומינה מה הוא
בסקילה אף היא נמי בסקילה
למ"ד סקילה חמורה איכא

מה להווא שכן אמה בשרפה
תאמר בהיא שאמה בשרפה
והוא אסור אף כשמת כשאר
הוא דלמרינן מותר אדם כשמת
חורגו: כלתו בסקילה כפ' ד'
מיתות כלומר לא תילפינה
מהדדי ואפי' לאסורה דיוון
דלא מית דלא מית למידן מינה
ומינה: ה"ג אכל הכא כשריפה
כדאשכחן באמה. דהיינו אתרה
דומיא דיתר דכלתו כלתו: ועוד
מה הוא חלקת. כלומר מהאי
מית דכי אוקמת ליה באתרה
למילף שאר דידה דומיא דידה
וכי שרפה כלתה דומיא דידה
דכלתו כלתו אוקמת באתרה
הכי וכו'. ולמוד שאר דידה
מינה וכו' ואימא הכי כיון
דמתה כשריפה לריכין אנו
לענוש ככלתה מיתת חמורה
מוזת ובסקילה והיינו מינה
וכי וכו' וזמה מנתה שרף
בשריפה אמה למד לכלתה
סקילה שרף אתה לתלוך
ולהחמיר כן בתה לכלתה
דמה הוא חלקת בו והחמיר
כלתו מנתו אף היא וכו'.
והאי לא דון מינה ומינה
הוא אלא גלוי מילתא בעלמא
היא דכי ילפת שאר דידה
מינה וכו' יש לך להחמיר
בכלתה מנתה וזמה כאל
לומר כן איכא למימר
דלין לך ללמוד כן אלא
להשוות כלתה לאמה כי
היינו דכלתו שוה לאמה
הלכך איכא למימר סקילה
ואיכא למימר שרפה מש"ה
לא נדונה: כסו מאנוסו
מינין. בשאר דידה בקרא
דערות בת דן וגו' דאוקימנא
כאנוסין לא כתיבה כמו:
גלוי מילתא בעלמא הוא.
ואין זה עונש מן הדיון
דהא בת דתו מקורבת
דכתיב היא דלמיא. והיינו
דמי עונש מן הדיון כגון
ערות אחותך בת אביך
או בת אחיך אין לי אלא
בת אביו שלא בת אמו
וכתוב אמו שלא בת אביו
ואם כתיבה להביא בת
אביו וכתוב אמו מק"ו
זה עונש מן הדיון דהא
לאו מכת קורבה דהא
אחיה דזו קורבה מחמת
עלמה וזו קורבה מחמת
עלמה אכל הבא על
בת אמה קרובה לו
אלא משום כמו: אסוף
הנס הנס. לאסורה
נאמר בשאר"ה הנה
ונאמר בשאר אשמו
הנה מה להלן בתה
כתיב כתיב כתיב כתיב
לומר שכן וכו' וכו'
לומר לך א"ש מאנוסו
שאינה בת אשמו כי
תחל לזנות את אביה
כלומר שנתה מאביה
בשריפה: אי מה דם
כסו. נשואה שזנתה
מאחר גבי בת כהן
בנשואה או בארוכה
משמע קרא כדלפינן
בפרק ד' מיתות (לעיל
נא:) כי אפיקתיה
לנועל מדינת דתה
כהן: ואוקימנא
א"ינא. דנועל אשת
אש דהא לא נפקא
מכלל אשת רעהו
ויקרא כן אכל
בא על בתו משום
קורבה היא בין
בפניה בין
בנשואה וזו
מפקת לאביה
מכלל דינא
אחי דינא
מוקמת ליה
אדינא דפניה
מוקמת ליה
אודהרה
לבתו
מאנוסו
מינין
בשלמא
לאביו
ורבא
מהיכא
דנפקא
לחו
עונש
מהתם
נפקא
להו
אודהרה
אלא
לדתי
אבוה
דרבי
מאי
אמר
רבי
אילעא
אמר
קרא
אל
תחלל
את
בתך
להזנותה
להכי
רבי
יעקב
אחיה
דרב
אחא
בר
יעקב
האי
אל
תחלל
את
בתך
להזנותה
להכי
הוא
דאתא
האי
מיבעי
ליה
לכרתניא
אל
תחלל
את
בתך
להזנותה
יכול
בכהן
המשיא
את
בתו
ללוי
וישראל
הכתוב
מדבר
ח"ל
להזנותה
בחילול
שבנות
הכתוב
מדבר
במסור
את
בתו
שלא
לשם
אישות
אם
כן
לימא
קרא
אל
תחל
מאי
אל
תחלל
שמע
מינה
תרתי
אביו
ורבא
האי
אל
תחלל
את
בתך
להזנותה
מאי
עבדי
ליה
אמר
רבי
מני
זה
המשיא
את
בתו
לזקן
כרתניא
אל
תחלל
את
בתך
להזנותה
רבי
אליעזר
אומר
זה
המשיא
את
בתו
לזקן
ר"ע
אומר
זה
המשיא
בתו
בוגרת
אמר
רב
כהנא
משום
רבי
עקיבא
אין
לך
עני
בישראל
אלא
רשע
ערום
והמשיא
בתו
בוגרת
אמו
המשיא
בתו
בוגרת
לאו
רשע
ערום
הוא
אמר
אביו
הבי

הבי
אשמו הנה מה להלן בתה
כתיב כתיב כתיב כתיב
לומר שכן וכו' וכו'
לומר לך א"ש מאנוסו
שאינה בת אשמו כי
תחל לזנות את אביה
כלומר שנתה מאביה
בשריפה: אי מה דם
כסו. נשואה שזנתה
מאחר גבי בת כהן
בנשואה או בארוכה
משמע קרא כדלפינן
בפרק ד' מיתות (לעיל
נא:) כי אפיקתיה
לנועל מדינת דתה
כהן: ואוקימנא
א"ינא. דנועל אשת
אש דהא לא נפקא
מכלל אשת רעהו
ויקרא כן אכל
בא על בתו משום
קורבה היא בין
בפניה בין
בנשואה וזו
מפקת לאביה
מכלל דינא
אחי דינא
מוקמת ליה
אדינא דפניה
מוקמת ליה
אודהרה
לבתו
מאנוסו
מינין
בשלמא
לאביו
ורבא
מהיכא
דנפקא
לחו
עונש
מהתם
נפקא
להו
אודהרה
אלא
לדתי
אבוה
דרבי
מאי
אמר
רבי
אילעא
אמר
קרא
אל
תחלל
את
בתך
להזנותה
להכי
רבי
יעקב
אחיה
דרב
אחא
בר
יעקב
האי
אל
תחלל
את
בתך
להזנותה
להכי
הוא
דאתא
האי
מיבעי
ליה
לכרתניא
אל
תחלל
את
בתך
להזנותה
יכול
בכהן
המשיא
את
בתו
ללוי
וישראל
הכתוב
מדבר
ח"ל
להזנותה
בחילול
שבנות
הכתוב
מדבר
במסור
את
בתו
שלא
לשם
אישות
אם
כן
לימא
קרא
אל
תחל
מאי
אל
תחלל
שמע
מינה
תרתי
אביו
ורבא
האי
אל
תחלל
את
בתך
להזנותה
מאי
עבדי
ליה
אמר
רבי
מני
זה
המשיא
את
בתו
לזקן
כרתניא
אל
תחלל
את
בתך
להזנותה
רבי
אליעזר
אומר
זה
המשיא
את
בתו
לזקן
ר"ע
אומר
זה
המשיא
בתו
בוגרת
אמר
רב
כהנא
משום
רבי
עקיבא
אין
לך
עני
בישראל
אלא
רשע
ערום
והמשיא
בתו
בוגרת
אמו
המשיא
בתו
בוגרת
לאו
רשע
ערום
הוא
אמר
אביו
הבי

תורה אור השלם
1. ערות בלתי
תכלה אשת בן
הוא לא
תכלה ערוה:
ויקרא י"ח טו
2. ונת איש בתו
בחיול
לזנותה ולא
תבנה
הארץ וקלאה
הארץ
ויקרא ט"ז כט

הגרות הב"ח
(ב) ש"י ד"ה יטל וכו'
ימי היתה:

מוסף רש"י
וכי עונשין מן
הדיון.
מין ק"ו. דיע
מומית
ומתע עשה
והלכות עברה
ופסקו קדשים
אתה למד
מק"ו. אכל
לא אהיה
ועונשין
והנהיג י"ח.